

[Svend Haugaard.]

ikke opfylder forældres ansvar over for skolen. Jeg gad vide, om ikke en god del af de sidste dages hellige er at finde heriblandt.

Dér, hvor forældrene svigter, svigter også skolenævn, og fri os for skolenævn, der blot ved puf udefra nu og då vågner op som forargede kontrollanter i stedet for at være konstant vågne samarbejdspartnere for skolen.

Skolens behov i dag er en langsigtet planlægning og arbejdsro. Det forudsætter, at kommende års retningslinjer snarest fastlægges igennem den bebudede nye folkeskolelov. Vi må vide, hvad vi vil med skolen, og debat herom imødeses med positiv forventning.

Hr. Enggaard sagde, at vi skulle holde os på vejbanen; jeg er enig heri, og jeg har prøvet på igennem det, jeg har sagt, at medvirke til det. Jeg har taget begge forespørgslerne under ét og lagt helt overvejende vægt på skolen; det var udgangspunkt for debatten og efter min mening den væsentligste del og den vigtigste del af det, debatten skal dreje sig om.

Men den samme indstilling kan føres videre til hele uddannelsesforløbet. Jeg skal ikke benægte, at der kan være problemer, måske også problemer på visse punkter, der er større end folkeskolens, men jeg vil gerne understrege, at de fremførte krav i hovedlinjerne videreføres også hertil.

Selv om der kan være baggrund for at se på et og andet, må det foregå på en mere stiltfærdig vis og ikke ved, som det sker fra en vis side, at køre de store kanoner i stilling. Hvis hr. Lindholts og hr. Poulsgaards store bulldozere skulle tromle hen over det, blev der ikke mange spirer af frisind tilbage.

Den samme indstilling gælder presse, tv osv.; vi skal være opmærksom på, om frisindet er tilstrækkelig rummeligt. Men fremfor at begrænse frihed i frihedens navn, som jeg synes begge yderpunkter er tilbøjelige til, er det bedre at sørge for, at éns synspunkt er levende nok til at gøre sig gældende i den brydning, der skal være i et sundt demokrati.

Det radikale venstre tror på frihedens styrke, på frihedens ansvar fremfor kontrollerende virksomhed.

Gerda Møller (KF):

Den konservative folketingsgruppe hilser med tilfredshed den debat om folkeskolen, der har været i gang over hele landet i den senere tid, og som nu følges op her.

Utallige gange har vi selv gennem de sidste år taget initiativer med henblik på at sikre, at der ikke sker bevidst ensidig påvirkning af børnene og eleverne i de offentlige institutioner. Allerede i 1971 tog tidligere medlem af vor folketingsgruppe fru Ellen Strange Petersen problemet op i forbindelse med Roskilde universitetscenter, kunstakademiets arkitektskole og dele af universiteterne, bl. a. det sociologiske institut i København, samt radio og tv, og næsten samtidig tog jeg selv spørgsmålet om indoktrinering op i forbindelse med de op-søgende teatres virksomhed på vore skoler og i forbindelse med visse børneinstitutioner.

Man husker måske institutionen, der truede forældrene til at skrive under på en politisk protestskrivelse, og en anden — det var Hudegården — der både havde krævet politiske betingelser opfyldt for ansættelse af medarbejdere og udøvet politisk propagandavirksomhed blandt børnene.

Jeg vil også gerne nævne, at det ikke er ret lang tid siden — det er måske i anledning af fru Ritt Bjerregaards påstand om, at folketingsrådet ikke mere følger med i, hvad der foregår på Roskilde universitetscenter — at hr. Per Bendix, medlem af vores gruppe, i 2 spørgsmål til undervisningsministeren bragte ansættelsesproceduren ved Roskilde universitetscenter frem og bad om at få foretaget en sammenlignende undersøgelse, hvor et af de ældre universiteter inddrages.

Også på vore to sidste landsrådsmøder har folkeskolen været til debat. I 1973 udtalte vort landsråd, at vi ikke vil acceptere, at skolerne og børneinstitutionerne bliver arbejdsplads for politisk indoktrinering, og på landsrådsmødet i år, der fandt sted ca. 14 dage før undervisningsdirektørens udtalelser til Berlingske Tidende, advarede vort partis formand, hr. Poul Schlüter, imod de marxistiske lærere, der fører klassekampen ind i klasseværelset og udnytter børnene til politiske formål, og opfordrede i den anledning forældrene til at gøre deres indflydelse gældende og sætte en stopper for misbrug af skolen til at påvirke børnene i en retning, forældrene ikke ønsker.